

Euroopa Kohtu (teine koda) 3. septembri 2014. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeus eelotsusetaotlus – Soome) – Menetlus, mille algatas X

(Kohtuasi C-318/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 79/7/EMÜ — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine sotsiaalkindlustuse valdkonnas — Töötajate õnnetusjuhtumikindlustus — Ühekordse kindlasummalise püsiva puude hüvitise suurus — Hüvitise kindlustusmatemaatiline arvutamine lähtudes hüvitisesaaja soost oodatava keskmise eluea alusel — Liidu õiguse piisavalt selge rikkumine)

(2014/C 395/20)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pool

X

Resolutsioon

1. Nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiivi 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt tööõnnetuse korral makstava kohustusliku sotsiaal hüvitise arvutamisel kohaldatakse kindlustusmatemaatilist tegurit, mis põhineb naiste ja meeste erineval keskmisel elueal, kui sellise teguri kasutamise tulemusel on mehele makstav ühekordne hüvitis väiksem kui samaealisele ja muus osas samas olukorras olevale naisele makstav hüvitis.
2. Liikmesriigi kohtu ülesanne on hinnata, kas käesoleval juhul on liikmesriigi vastutuse tekkimise tingimused täidetud. Samuti peab see kohus küsimuses, kas põhikohtuasjas käsitletava liikmesriigi õigusnormi puhul on tegemist „piisavalt selge” liidu õiguse rikkumisega, silmas pidama asjaolu, et Euroopa Kohus ei ole seni veel otsustanud, kas on õiguspärane võtta arvesse soost lähtuvat oodatava keskmise eluea tegurit sellise sotsiaalkindlustuse kohustusliku skeemi alusel makstava hüvitise kindlaksmääramisel, mis kuulub direktiivi 79/7 kohaldamisalasse. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab samuti arvestama liidu seadusandja poolt liikmesriikidele antud õigusega, mis on sätestatud nõukogu 13. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/113/EÜ (meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumisega) artikli 5 lõikes 2 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ (meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes) artikli 9 lõike 1 punktis h. Nimetatud kohus peab lisaks arvesse võtma, et Euroopa Kohus otsustas 1. märtsil 2011 (C-236/09, EU:C:2011:100), et esimene neist sätetest on kehtetu, kuna rikub meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtet.

⁽¹⁾ ELT C 233, 10.8.2013.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 4. septembri 2014. aasta otsus (Cour d'appel de Bruxelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – Burgo Group SpA versus Illochroma SA, likvideerimisel, ja äriühingu Illochroma SA pankrotihaldur Jérôme Theetten

(Kohtuasi C-327/13) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Maksejõuetusmenetlused — Mõiste „tegevuskoht” — Äriühingute kontsern — Tegevuskoht — Teisese maksejõuetusmenetluse algatamise õigus — Kriteeriumid — Isik, kellel on õigus nõuda teisese maksejõuetusmenetluse algatamist)

(2014/C 395/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Burgo Group SpA

Vastustajad: Illochroma SA, likvideerimisel, ja äriühingu Illochroma SA pankrotihaldur Jérôme Theetten

Resolutsioon

1. Nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta artikli 3 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui äriühingu likvideerimise menetlus toimub mõnes muus liikmesriigis, kus ei ole tema registrijärgne asukoht, võib äriühingu suhtes läbi viia ka teise maksejõuetusmenetluse liikmesriigis, kus tal on registrijärgne asukoht ja iseseisev õigusvõime.
2. Määruse nr 1346/2000 artikli 29 punkti b tuleb tõlgendada nii, et küsimust, millisel isikul või asutusel on õigus taotleda teise maksejõuetusmenetluse algatamist, tuleb kaaluda selle liikmesriigi siseriikliku õiguse alusel, mille territooriumil menetluse algatamist taotletakse. Õigust taotleda teise maksejõuetusmenetluse algatamist ei tohi aga piirata ainult nende võlausaldajate ringiga, kelle elukoht või registrijärgne asukoht on selle liikmesriigi territooriumil, kus tegevuskoht asub, ega ainult nende võlausaldajate ringiga, kelle nõue tuleneb selles tegevuskohas toimuvast tegevusest.
3. Määrust nr 1346/2000 tuleb tõlgendada nii, et kui põhimenetlus on likvideerimismenetlus, kuulub see, kas teise maksejõuetusmenetluse algatamise taotlust lahendav kohus võtab arvesse otstarbekuse kriteeriume, selle liikmesriigi õiguse valdkonda, mille territooriumil menetluse algatamist taotletakse. Liikmesriigid on menetluse algatamise tingimuste kehtestamisel siiski kohustatud järgima liidu õigust, eelkõige õiguse üldpõhimõtteid ja määruse nr 1346/2000 sätteid.

(¹) ELT C 226, 3.8.2013.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 4. septembri 2014. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-351/13) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/74/EÜ — Artikkel 3 ja artikli 5 lõige 2 — Munakanade kasvatus — Täiustamata puurid — Keeld — Munakanakasvatus puurides, mis ei vasta direktiivi nõuetele)

(2014/C 395/22)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Marcoulli ja B. Schima)

Kostja: Kreeka Vabariik (esindajad: I.-K. Chalkias, E. Leftheriotou ja M. Tassopoulou)